

ACTE 29: MARTÍ ANSON. PAVEL·LÓ CATALÀ, ARQUITECTE ANÒNIM

Català

A principis dels anys 60, Joaquim Anson es dedicava a la creació de mobles de fusta de manera altruista a Mataró. El seu objectiu era fer mobles a un preu assequible, seguint una certa tendència de l'època basada en la cooperació entre professionals de diferents disciplines. Arquitectes, advocats, administradors, gestors i artesans treballaven conjuntament en diversos projectes, apostant per les pràctiques comunitàries i trencant amb el sistema jeràrquic de la dictadura.

Seguint l'esperit de l'edificació barata, Joaquim Anson, que no era ni arquitecte ni constructor, es va plantejar la construcció d'una casa de vacances per a la seva família. Després de comprar un solar als afores d'un poble de La Garrotxa, va endegar la construcció pensant que era possible disposar d'una casa a baix cost utilitzant el mínim de materials necessari. Per això, va dissenyar una casa on la construcció amb maons cobria totes les necessitats, tant d'estructura com de mobiliari, que s'incorporava directament a l'obra de maó. L'economia de l'espai era un dels punts essencials de l'edificació. Un edifici com un moble.

La casa tenia 50 m²: una cuina-menjador, una sala d'estar envoltada per un banc d'obra amb coixins que servia de sofà i integrava la llar de foc – única calefacció de la residència – un lavabo i tres habitacions – una de matrimoni, una pels tres fills i una altra per a la filla. Com que l'espai era petit, s'utilitzaven tots els racons de la casa.

L'any 2013, Martí Anson decideix reconstruir la casa del seu pare. Es tracta d'una estructura de fusta desmuntable, que es pot tornar a muntar en pocs dies i sense l'ajuda de professionals. La construcció d'Anson ret homenatge als constructors anònims que realitzaven projectes que es concretaven en edificis senzills, funcionals i assequibles. Reivindicar l'arquitectura anònima és una de les fites d'aquest projecte que es va presentar per primera vegada al Palais de Tokyo de París l'any 2013.

D'aquesta manera, posa en valor els coneixements i l'expertesa del patrimoni local, com fan els pavellons nacionals de les exposicions universals i internacionals, que representen les idees d'un país a partir de la forma arquitectònica en què es concreten. Així doncs, la casa familiar és també un "pavelló català" i adquireix així un cert significat polític, aquell que reivindica una manera de fer anònima i cooperativa.

Martí Anson. Després de llicenciar-se en Belles Arts, ha estat arquitecte (*Bon dia*, Sala Montcada, Fundació La Caixa, 1999-2000 i *L'Apartment*, Galeria Toni Tàpies, 2002), futbolista (*L'angoixa del porter al penal*, Iconoscope, Montpellier 2001), director de cinema (*Walt & Travis*, Wexner Center de Columbus, Ohio, EUA, 2003), constructor de vaixells (*Fitzcarraldo*, Centre d'Art Santa Mònica, 2004-2005), lladre de quadres (*Mataró/Montréal*, Circa Contemporary Art Space, Mont-real, 2006) i paleta, amb la construcció d'una rèplica d'un edifici als Estats Units amb l'objectiu de contribuir a la preservació del patrimoni local (*Martí i la fàbrica de farina*, Lucky 7, Biennial Site Santa Fe, New Mexico, EUA, 2008). També ha estat transportista, intentant transportar una fàbrica de Mataró, la seva ciutat natal, a Lió (*Martí i la Fàbrica de xocolata*, Rendez-vous 09. X Biennial de Lió. Frac Villaurbane) i pintor de parets, pintant les parets d'una galeria dels colors de dos equips de futbol i els seus resultats (*El preu dels colors*, Galeria Toni Tàpies, 2009-2010). També ha buscat fortuna muntant una empresa de xofers amb la col·laboració de Latitudes, (*Mataró Chauffeur Service*, *No soul for Sale*, Tate Modern, London 2010) i treballant per recuperar el mobiliari que va fer el seu pare durant els anys 60 a la ciutat de Mataró (*Joaquimandson*, Meessen de Clerq Gallery, Brussel·les 2011). A dia d'avui, es dedica a l'arquitectura recuperant una casa de vacances que va dissenyar el seu pare als anys 70 (*Catalan Pavilion*. *Anonymous architect*, Palais de Tokyo, París 2013)

Al llarg dels mesos en què el “pavelló català” de Martí Anson estarà exposat al Nivell Zero, es duran a terme diferents activitats tant en el seu interior com a l'exterior, comissariades per Frederic Montornés.

Tot considerant que una casa és l'espai on s'emmagatzemen les experiències d'aquells que l'habiten, el programa d'activitats que s'ha concebut al voltant del “pavelló català” de Martí Anson es vol fer ressò d'aquest concepte des de la primera de les seves intervencions. Més que no pas com a esdeveniments aïllats, inconnexes i autònoms, les propostes que es presentaran entre els mesos de maig i setembre s'haurien d'entendre com les frases del discurs que s'anirà teixint amb la particularitat de totes elles.

Reconstruïda com a reivindicació de l'arquitectura anònima i sense complexes, la casa es convertirà en l'escenari on creadors procedents de l'àmbit de la pintura, l'arquitectura i la dansa ens aproparan a la seva dimensió espacial des de diferents punts de vista adreçats a qüestionar els diferents usos que se'n poden fer.

(Frederic Montornés)

PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS AL PAVELLÓ:

24.04.2014, a les 19h30

Durant la inauguració de l'ACTE 29: Martí Anson. *Pavelló català, Arquitecte anònim*, concert en directe de Marc Egea i Pol Ducable, que posaran la banda sonora de la pel·lícula *Two weekends* de Martí Anson.

08.05.2014, a les 19h

Inauguració de l'exposició de Rasmus Nilausen.

03.06.2014, a les 19h

Acció a partir del concepte de còpia i anonimata en la producció arquitectònica des de la domesticitat, a càrrec de MAIO.

19.06.2014, a les 19h

Xerrada de Josep Muñoz i Pérez al voltant del mobiliari arquitectònic als anys 60.

03.07.2014, a les 19h

Intervenció amb l'espai de Carme Torrent i Aimar Pérez Galí.

Frederic Montornés (Sitges, 1963) és crític d'art, comissari d'exposicions independent i blogger. Ha estudiat Història de l'Art a la Universitat de Barcelona i curadoria d'exposicions a l'École du Magasin de Grenoble (França). Entre les exposicions que ha comissariat destaquen les de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró (1990-93) i La Capella (1996-97), *Lux Lumen* a la Fundació Joan Miró (1997), *Boris Mikhailov* al Palau de la Virreina (2004), les visions sobre la col·lecció de la Fundació “la Caixa” (2008), *Intervenciones Foro Sur* a Càceres (2009) i les de les galeries Mas Art (2008-09) i Estrany - De la Mota (2014). Entre 2004 i 2007 és membre de la taula curatorial del CASM de Barcelona. És autor i coeditor amb La Panera de Lleida d'*Impasse n°9. Escuelas de formación de comisarios: perspectivas y decepciones*. Durant els darrers anys combina la investigació en l'art conceptual amb la docència al Màster en Art Actual: Anàlisi i Gestió de l'IL3 i al Postgrau en Disseny i Fotografia d'Elisava (Barcelona) i escriu per a diferents revistes d'art contemporani. Els anys 2009 i 2010 va ser membre del jurat dels Premis Ciutat de Barcelona i l'any 2011 del Premi Nacional de Artes Plásticas. Des d'octubre de 2013 escriu regularment al seu blog *fedemontornes.wordpress.com*, és membre del grup de pensament i debat *Dilluns al sol* i està preparant una exposició pel MACBA per l'any 2015.

ACTE 29: MARTÍ ANSON. PAVELLÓ CATALÀ, ARQUITECTE ANÒNIM

25.04. – 06.09.2014

COMISSARIAT: Martí Anson i Fundació Suñol

COMISSARIAT DE LES ACTIVITATS: Frederic Montornés

Fundació Suñol

NIVELL ZERO

Rosselló 240 | 08008 Barcelona | T 93 496 10 32
info@fundaciosunol.org | www.fundaciosunol.org
Entrada gratuïta

De dilluns a divendres, d'11 a 14h i de 16 a 20h. Dissabtes, de 16 a 20h.
Diumenges i festius tancat.